

Žena - dívka

Petra Černocká

Končívá knížka stránkou
a láska poznáním,
hříbátko se stává brankou
svítání, svítání.

Noční pláč dívku tvární
a ženskou tvář jí vytesá,
první bitvu prohranou
v hloubce schová,
jde jiná nová žít.

I když ví, že to sladké
tam na dně má svůj hořký tón,
dál žena - dívka trpí zmatkem,
kde je on, kde je on.

Žena dívku v sobě nosí
i s touhou bezbřehou,
za láskou jdou obě bosy,
za něhou s pevnou vírou.

Žena- dívka z modřin pádí,
krásní když stárne,
žena - dívka s léty
jako housle se zdá,
žena dívku v sobě nosí,
láskou jsou tvárné,
za láskou jdou obě bosy, za něhou,
naaaaaa.....
za láskou jdou obě bosy, za něhou,
za něhou, jdou za něhou.